

“අසිරිමත් වූ දේශී මෙලොව ප්‍රේමය තමා ඊරුහු පොරොති විවිදුන් සොදුරු සුඛ සිසිනා සියලු හෝර වස්තු ඉසුරු හරිති හෙත් දහන සවි සප දෙන සිතුවන වන් ප්‍රේමය සන්දා” (සිංහබාහු, එදිරිවර සර්වචන්ද්‍ර, 1986, 27 පිට)

ශ්‍රේෂ්ඨ කලාකරුවකු වූ කලී පීචියා විනිවිද දකිමින් ඒ පිළිබඳ ගැඹුරු දෘෂ්ටියක් සිය නිර්මාණය මගින් ඉදිරිපත් කිරීමට තරම් ප්‍රතිභාවක් ඇත්තකු බව පැහැදිලි කරන්නායි. සිංහල ජනතාවට හොඳින් හඳුන්වා දුන් ඉතාමත් ඉහළ මට්ටමේ සිංහබාහු නාට්‍යය නිර්මාණය කිරීමේදී මහාචාර්ය සර්වචන්ද්‍ර ඇදුරුතුමා විසින් අනුමතය කරනු ලැබුවේ ද එම නිසාය. දක්ෂ නිර්මාණ කරුවකු ලෙසින් විවිධ සාහිත්‍ය කෘති හා නාට්‍ය ශ්‍රී ලාංකික රසිකයන් වෙත දායාද කළ සර්වචන්ද්‍ර මහතා උක්ත නික බණ්ඩා සිංහබාහු නාට්‍යයට යොදාගත්තේ, කාන්තාව පිළිබඳව සමාජයේ මුලිකය කිහිප ගොනුගනින දෘෂ්ටියට අතිශයින්ම ලෙස, මිනිස් සිත පිළිබඳව විධාන සාධාරණ දෘෂ්ටියක් පිළිබිඹු කරමිනි.

එදිරිවර සර්වචන්ද්‍ර මහඳුරුතුමා පේරාදෙණි සරසවි භූමිය වැනි රටේ වූ පර්යන්ත සිට සිය විශිෂ්ට නාට්‍ය කෘති නිර්මාණය කර ඇත. සිංහල ගැමි නාට්‍ය මෙන්ම විදේශීය නාට්‍ය කෘති සිංහලයට

ගනමින් ද නාට්‍ය නිර්මාණ සංචාරයේ පැහැදිලි ගමනක් ලෙස සර්වචන්ද්‍ර ඇදුරුතුමා 1956 වර්ෂයේදී මහමේ නාට්‍යය නිර්මාණයත් සමඟ සිංහල නාට්‍ය ජනප්‍රිය මහල මහාකිත් බඩලවා ලිය. අනතුරුව වසර 1961 දී එතුමා අතින් නිර්මිත සිංහබාහු නාට්‍යය ද අද දක්වාත් ප්‍රේක්ෂක හඳුන්වා දුන් සිටිනුයේ වි ඇත්තේ සර්වචන්ද්‍ර නාමය තව තවත් ආලෝකවත් කරමිනි.

දකුණු ලෙස ඉච්චි හඳුනා වැඩුණ නරඹන ශිෂ්‍යවත ලෙසට පේරාදෙණිය විශ්වවිද්‍යාලයට ඇතුළත් වී එම පර්යන්තයේ සුන්දරත්වයෙන් මෙන්ම පේරාදෙණි සරසවිය බැබළවූ ශාස්ත්‍රාලෝකයෙන් ද ප්‍රමෝදයට පත් වූ නවක විදුහල්පාලකයෙකු වූ මා හට මහාචාර්ය එදිරිවර සර්වචන්ද්‍ර විෂයේ කලා ලෝකයේ ප්‍රතිපත්තිමයත් ලෙසිනි. ප්‍රසන්න සිතාවකින් මෙන්ම ඒ තුළ ගැබ් වූ ගැඹුරු දාර්ශනික පෙනුමකින් ද දුටුවත් ආකර්ෂණය කරවන ප්‍රාඥයකු, මහා කලාකරුවකු ලෙස එතුමා දේශන ශාලාවට පිවිසෙද්දී අප සිත් තුළට ද හඳුනාගත් සතුටක් හා මහත් ආරම්භකයකි. දුකාන්ත ස්වරූපයකින් පමණක් නොව ශිෂ්‍යශිෂ්‍යවන්ගේ සිත් ඇද බැඳගන්නා ආකාරයෙන් ඇරඹුණ දේශනය, හෝරාවක් ගෙවී යෑද්දී සෑමවිටම අවසන් වී ගියත් දැනටත් සිටිනුයේ පමණක් නොව කුතුහලයෙන් ද පියවත් කිහිපයක් ඉදිරියට ගමන් කර සිටියදීම, ඇදුරුතුමා දේශන ශාලාවට ප්‍රවේශ වෙද්දී විවර කරගෙන සිටි සටහන් පොත් සහ ඇඟිලි අතර රඳවාගෙන සිටි පහන් ද එළෙසින්ම කිහිපයක් ගිණිවිලි පිටු අඟවමින් අප සිත් දැනුමෙන් පිරි ගොස් තිබුණි. පසු කලෙක, සර්වචන්ද්‍ර ඇදුරුතුමා පිළිබඳව කරන්නට යෑදුණ දේශනයකදී මවිසින් කරන ලද ප්‍රකාශයක් තවමත් මගේ මතකයේ රැඳී ඇත. එනම්, වෙනත් අතරම් ආචාර්ය හටතන්ගේ දේශන අවසානයේදී

අපගේ සටහන් පොත් පිරි තිබුණත් සර්වචන්ද්‍ර ආචාර්යතුමාගේ දෙසුමක් අවසාන අපේ සටහන් පොතේ පිටු ගිණි වී තිබුණත් සිත් පිරි තිබුණ බවයි.

“ඇදුරුතුමා විය අපේ උන් අනෙක ශිල්ප ශාස්ත්‍ර” යන මාතෘකාව මා සිතට හඳුනාගත් එතුමාගේම නාට්‍ය ගීතයක් අනුව යමිනි. “ඇදුරුතුමා වන්න මගේ නුළුත් තුළත් ශිල්ප ශාස්ත්‍ර . පීචියාගේ ගීර් දර්ශය . ගනිගත අත්පලක් වෙන්න” යනුවෙන් “පෙමනෙ ජායති සොසක” නාට්‍යයෙන් උපුටා ගැනුණා ගීත බණ්ඩා ගත සිතන විට එදා පේරා-දෙණි සරසවියේදී එතුමාගේම ශිල්ප හඳුනා ඇප වැනි වාසනාවන්ත සියු දරුණුරයන් පමණක් නොව සර්වචන්ද්‍ර නාට්‍ය සම්මාරයට දායක වූ සියලු නළුනිලියන් ඇතුළත් අත් ශිල්පීන් හා ශිල්පිනියන්ට ද එවන් අදහසක් මතවින් ගැළපෙන බව කිව හැකිය.

මහාචාර්ය එදිරිවර සර්වචන්ද්‍ර විසින් නිර්මිත නාට්‍ය අතර ‘මහමේ’, ‘සිංහබාහු’ නාට්‍ය දෙකට ගිම් වන තැන මෙන්ම ප්‍රේක්ෂක හා රසික පිරිස එම නිර්මාණ ගැන දක්වන උනන්දුව ද මේ වන විට පැහැදිලිවම පෙනී ගොස් ඇත. වසර 1961, අගෝස්තු මස 21 වන දා පේරාදෙණි සරසවි භූමියේ පිහිටි එළිමහන් රන මඩල

සම්මානිත මහාචාර්ය කුසුමා කරුණාරත්න

ඉක්මවන පුදුමේ නපුරුසි වන්නේ අප සෑම දෙනාට නොකළොත් කී දෙසිනා” (සිංහබාහු, 30 පිට)

මෙලෙස වුවත් එය ද අසාර්ථක වන විට සිය පුදුමය යන මතට යොමු වන්නට ඇය තීරණය කරන්නේ දරුණුදෙනා කෙරෙහි ඇති අසීමිත සෙනෙහස සමඟම මවක ලෙස තම වගකීම ද සිහිපත් කරගනිමිනි. කාන්තා සිතක් මෙවන් අසාරණ තත්වයකදී ක්‍රියා කරන ආකාරය සර්වචන්ද්‍ර මහඳුරුතුමා ප්‍රේක්ෂක අප වෙතට ගෙන එන්නේ අප තුළ සුප්පාදවී වර්තය කෙ-

“ඇදුරුතුමා විය අපේ උන් අනෙක ශිල්ප ශාස්ත්‍ර”

මහාචාර්ය සර්වචන්ද්‍ර ඇදුරුතුමාගේ විශිෂ්ටත්වය ගැනවත් වරක් කියා පෑ ඇසුරු නාට්‍ය දර්ශනයකින් ඒකාලෝක විය. ශ්‍රී ලංකාව තුළ පිහිටි රටක ශාලාවලින්, විශේෂයෙන්ම එළිමහන් රන භූමිවලින් පළමුවන්න වූත්, ඉතිහාසගත ස්ථානයක් වූත් මෙහි ‘සිංහබාහු’ නාට්‍යය වේදිකාගත වෙද්දී අප වැනි සියුසුසුසුන් ඇතුළු විශාල පිරිසක් අත් වින්ද රස මගීර කියා කිම කළ නොහැකි තරම් විය. එදින එදිමහන් රන පීචියා එවකට පේරාදෙණි සරසවියේ සිට ශිල්ප හඳුනා පිදුනා විටත් හා අධ්‍යයන, අත්‍යවශ්‍ය කාර්ය මණ්ඩලයේ පමණක් නොව සරසවි භූමිය අවට පිහිටි කිඳුගල, උඩ පේරාදෙණිය හා ඒ ආශ්‍රිත වෙනත් ප්‍රදේශවල සිට එහි ඇදී ආ නාට්‍යලෝලී බොහෝ දෙනාට ද රමය වූ භූමියක්ම විය. ඒ වන විට මහමේ නාට්‍යය ගැරඹීමෙන් ලද ප්‍රීති ප්‍රමෝදයෙන් මද වැඩි සිටි මෙම ප්‍රේක්ෂක ජනතාව එදිමහන් රන මඩල වෙතට ඇදී ආවේ දහසකුත් එකක් බලාපොරොත්තු සිත් තුළ දැල්වාගෙනය. මවුගේත් අප්පාසාවත් එළෙසින්ම මල් පලගන්වමින් සිංහබාහු නාට්‍ය දර්ශනය අවසන් වෙද්දී ප්‍රේක්ෂක පිරිස දැනගත්තේ සිට නොකැමැත්තෙන් මෙන් එයින් මිදී පියවී ලොවට පිවිසෙන්නට ඇති බවට සැකයක් නැත.

රෙහි අප්‍රායාදයක්, කළකිරීමක් ඇති වන මෙවන්ට සඳහා අනුකම්පාවක් ජනිත වන පරිද්දෙකි.

“යන්නට වේ ආත් සැමියා හරා වන වාසෙන් මේ පුත. සමගා දරුවන් දෙදෙනා හට සෙත් දැරෙබනා මග මසේස යා සුත. වන්නේ නො සැලී කිසි මෙම වේලේ දෙවියන් හාරයි මා සමඟ මා වෙත නොවනුය කෝපා දරුවන් සන්දා කරනෙම මෙ බන්දා සිහි මේ හැම කල් හඳු සෝකෙත් සමා වනු ඇත වරදා” (සිංහබාහු, 31 පිට)

ආදරය බඳු, මිනිස් පීචියාගේ සුන්දරත්වය ඇත්තෙකු ලෙසින් මෙතුමාට කල් දරා දෙනුදෙනා සමඟ සිය සැමියා ද රැක බලාගනිමින් ලොක තුළ පිවිත් වුවද ඇත් තමා පත් වී සිටින්නේ ඇසිරීමට තත්වයකටය. දරුවන් වෙනුවෙන් මම තීරණය ක්‍රියාත්මක කරන බව කියවෙන මෙන් වඳුන් පෙළ සර්වචන්ද්‍ර මහතා, සුප්පා-දේවියගේ මවට තාවකාලීනව ඇයගේ සැට සිනෙහි මතු වන වරදකාර හැසිරීමේ මිදී සිත සහසාගන්තව ඇය දරන ගැන පිළිබිඹු කර-වමිනි. මෙම ගීත බණ්ඩාගේ විධාන ප්‍රච්ඡේද අවස්ථාවක් ලෙස දැනගත හැක්කේ සැට සිනෙහි දේවිය දැඩි චිත්ත වේදනාවෙන් යුතුව පවසන, “සමා වනු ඇත වරදා” යන පද පෙළකි. තමා ගත් තීරණය එක් අතකින් සාධාරණ වුවද, සිය ආදරණීය සැමියාගේ පැත්තෙන් බලන විට කි-සියේන්ම සාධාරණීකරණය කළ නොහැකිය. එම සාධාරණ අවස්ථාව ඇය කර දක්-වන්නේ, තමා ගත් තීරණයෙහි වරදක් ඇතෙත් කමා කරන ලෙසය.

සර්වචන්ද්‍ර ඇදුරුතුමා විසින් සිය විශිෂ්ට නාට්‍ය නිර්මාණ මගින් එතුමාගේ ශිෂ්‍යශිෂ්‍යවන් වන අපට කියාපෙනු ලැබුවේ නුසෙත් ජනශ්‍රැතිය, ජාතක කතාව, ඉතිහාසය ගැන පමණක් නොවේ. මිනිස් සිත පිළිබඳව, එහි ක්‍රියාකාරීත්වයෙහි ඇති සංකීර්ණත්වය පිළිබඳව, එතුමා නොව කාන්තාවකගේ චිත්ත අභ්‍යන්තරයට එකී බලා සාධාරණ ආකල්ප ගොඩනගාගන්නා ආකාරය පිළිබඳව, අභ්‍යන්තරව දැනුම් සමහාරයක් එතුමාගේම අපි ග්‍රහණය කරගනිමු. සිංහබාහු නාට්‍යයේදී පියපුදු දෙනුදෙනා අතට ඇති වන මහ හේදය තිරාකරණය කිරීමේ අසිරි-කර්තව්‍යයට මෙදී වන සුප්පාදේවිය අවසානයේදී ගන්නා තීරණයට ඇය වරදකාරිය කිරීමට කිසියේන්ම අපි යොමු නොවෙමු.

“දැකබර ගිණිකි උතුම් සැසල නොවනු සිත මේ දෙසා පියාදර මම මේ දරුවෝ සම කරති මම ආන නොව සො සොකර උන් නො දැනුමෙන් මේ සියත බිස් එහි ඇත දොසා නොසා කර වලදත් නොසා මේ අතර අප වෙත නොවරයා” (සිංහබාහු, 22 පිට)

මිනිස් සිතෙහි මතු පිටින් පෙහෙත සැල බවට විධා අතිගමන් ගැඹුරු හා සැකීර්ණ ස්වභා-වයක් ඇතුළතින් පවතින බව අපගේ ඇදුරුතු-මා, තමන්ගේ ලද අත්දැකීම් මගින් මෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨ කලාකරුවකු, නිර්මාණ කරුවකු ලෙස ලබා තිබූ පන්තරයත්, සහජ කුසලතාවත් මගින් මතවින් අවබෝධ කොටගෙන තිබූ බවට එතුමාගේම නාට්‍ය නිර්මාණවලින් පළ වන මෙබඳු සියුම් අවස්ථා දෙසි දෙසි. දරුවන්ගේ සුබසහ පතා තමන් ගත් තීරණය සැමියාගේ දෘෂ්ටිකෝණයෙන් බලන විට වරදකාරී එකකි. එසේ වුවත් තමන් වරදක් කරන බව කෙලින්ම සිතන්නට හා පවසන්නට ඇය මොනු නො-වන්නේ එක් අතකින් එම තීරණය නිවැරදි වන බැවිනි. ඒ අනුව, “සමා වනු ඇත වරදා” යන වඳුන් පෙළ කොතරම් ගම් ගැඹුරු වූත්,

අවසන් වරටත් සිය පුදුමයෙන් බැහැරවන ලෙස ඇය කරන ඉල්ලීම, “නොකරන්න මෙකු පියතුමාගේ ආණ

LEARN JAPANESE
 By a Qualified Experienced Teacher (Northern Suburbs).
 PREP TO VCE
 Help in essay writing, exam tips, conduct mock tests and preparation for VCE oral exam.
 Individual classes for reasonable rates.
Contact: 0425396975